

PARIS BLIR SIRAP BAKLÄNGES eller REDOVISNING Gästlägenhet på SI Paris KN 2021/24

Min ambition och så som jag formulerade projektet i min stipendieansökan var att fotografera en bild i varje av Paris indelade arrondissement. Totalt tjugo stycken. Jag hade aldrig varit i Paris. Utan min erfarenhet sträckte sig till texter och bilder som sammantaget givet mig en föreställning av och om den stad jag just nu befinner mig i när jag börjar skriva den här texten på Svenska Institutet gästbostad i det 4:e arrondissementet.

Den första morgonen i Paris sprang jag längs Seine. Med en lätt surrealistisk känsla tog jag mig längs den numera omvandlade bilvägen i riktning mot Eiffeltornet. Toppen av tornet dök upp över taken och jag fick göra någon form av överläggning med mig själv i fråga om tid och sträcka, orkar och vill jag springa ända till tornet, i dag. Men, plötsligt dyker Eiffeltornet upp när jag rundar ett hus. Jag blir helt ställd och mållös. Det är ju inte på något vis högt och gracilt utan mer kort och tjockt. Alla bilder som jag matats med i mitt 56 åriga liv är plötsligen fel. Rättare sagt, de kan ju inte vara fel utan det är gestaltningen man valt genom åren som är fel –tänker jag för mig själv när jag står där och försöker få tillbaka min andning och fattning.

Ett antal dagar senare får jag svaret varför och hur gestaltningen av Eiffeltornet har växt fram. En väldigt bra utställning på Musée d'Orsay "Enfin le cinéma ! Arts, images et spectacles en France (1833–1907)". Hur filmen, konsten och fotografiet följde med upp och med stadens utveckling i någon form av samklang och dialog, utbyte. Kanske fastslås bilden där och då, den normerande gestaltningen av Eiffeltornet blir att möta det från en hög utsiktspunkt, som när Hitler tar över Frankrike och blickar ut mot Eiffeltornet från Trocadero som ligger högt och mitt emot.

Av min ambition att fotografera en bild i varje arrondissement blev det inget. Det går inte på så kort tid. Att orientera sig i Haussmanns genomspänd arkitektur var svårt. Jag virrade bort mig och fann något nytt hela tiden. Ledde mig bort och aldrig tillbaka. För mig är inte residenset avslutat fast månaden är slut. Nu har jag framkallat alla mina negativ. Någon form av organisering och genomgång. Men på något vis ligger den där första möte med Eiffeltornet kvar och skvalpar, som ett bakgrundsbrus, och jag funderar på vad det spelar för roll. Jag tror jag får åka tillbaka och titta igen.

/Patrik Elgström

Paris blir Sirap baklänges det var en annan av institutets gäster som påtalade och det hade jag också missat...

